

Slags Ting nu en Gang ere fremdragne her, mente det havde sin Interesse at fremføre her i Tinget. Jeg tror at have godtgjort, og jeg tror ikke, at det vil lykkes det ærede Medlem at afkræfte i væsentlige Punkter, hvad jeg har fremsat, at der bestaar en skrigende Uoverensstemmelse imellem de Teorier og Principper, som det ærede Medlem forsøgte her forleden Dag, og Virkeligheden, saaledes som den ytrer sig igennem Tallene. Maaſte jeg dog maa tilføje en kort Slutningsbemærkning, nemlig kun den, at det ærede Medlem henvendte Opmærksomheden paa Arbejderne og sagde, at vi ikke havde Bestyttelse for dem, d. v. s. Indførselstold paa levende Arbejdere. Nej, det have vi ikke, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil foreslaa noget saadant. Men naar det ærede Medlem i denne Sammenhæng kastede sit Blik ud paa det beſtyttede Land Sverige og sagde, at man der har en lavere Arbejds løn end her, saa er dette for saa vidt rigtigt; men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Sverige førſt fik sin Bestyttelse i 1888, og jeg ved ikke af, at Arbejds lønnen er bleven lavere i Sverige ſiden den Tid. Før den Tid herskede Frihandelsretningen, og da blev viſtnot det Niveau for Arbejds løn ſtabt, som endnu gælder, medens vi, der i hele den Periode havde Bestyttelse, have ſtabt et højere Lønningsniveau. Som sagt, jeg ved ikke af, at Lønnen i Sverige er dalet ſiden 1888; jeg har tværtimod hørt Røster fra Landbruget, som have sagt, at før kunde man dog ſaa ſvenſke Karle herover for godt Køb, men nu kan man ikke ſaa dem, fordi de have højere Arbejds løn i Sverige. Jeg ved ikke, hvilken Bøgt jeg ſkal tillægge ſaadanne løse Udtalelſer, men jeg har intet hørt om, at Arbejds lønnen ſkulde være dalet i Sverige — og heller ikke i Tyskland — ſiden Beſtyttelſen blev indført og Frihandelsperioden afbrudt i diſſe Lande. Med diſſe Bemærkninger ſkal jeg lade mig nøje.

Formanden (Sofus Høgſbro): Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, men det forekommer mig, at han er gaaet videre i ſin Smødegaaeſe, end det kan findes foreneligt med Forhandlingerne om Finanslovsforſlaget, og navnlig maa jeg advare imod at fremdrage Udtalelſer her, ſom ere falbne uden for Salen.

Folketingsmanden for Sorø Amts 3dje Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Røedt: Maa jeg gøre det høje Ting opmærksomt paa, at jeg ikke har fremdraget

noget ſom helſt her, ſom ikke er fuldt ud korrekt, og jeg ſtal tillade mig, naar Ordet bliver mig givet ſenere, at føre Beviſ derfor.

Formanden (Sofus Høgſbro): Jeg haaber da, at det ærede Medlem vil begrænſe ſig i Overensſtemmelse med, hvad jeg har anført.

Bing: Jeg ſtal kun tillade mig et Par Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem nu ſagde. Han holdt ſig, ſagde han, til det rent faktiſke. Men det faktiſke er, at med Henſyn til en Sats, ſom jeg har nogen Kendskab til, og ſom her er bleven fremdraget, nemlig Papir, har de danſke Papirfabrikkerſ Direktør ſagt, at 1 Dres Nedſættelſe af Tolden pr. Pd. vilde ramme med 170,000 Kr. Men deraf — ſagde det ærede Medlem — var man ikke berettiget til at ſlutte, at en eventuel Ophævelse af hele Tolden — $5\frac{5}{24}$ Ore — vilde ramme ſom en Multiplikation af den nævnte Sum med $5\frac{5}{24}$. Naar det ærede Medlem, ſom den praktiſte Mand, tænker ſig om, er der jo dog en Mulighed for, at han vil endrømme, at det netop er Nedſættelſen med den førſte Ore, der mulig ikke vilde ramme, thi det kunde være, at Fabrikkerne allerede havde underbudt de udenlandſke Fabrikker paa en ſaadan Maade, at trods Nedſættelſe i Tolden med den førſte Ore vilde de ikke være tvungne til at sætte Priſen ned. Saa ſnart vi imidlertid komme videre frem, nedſætte Tolden yderligere, er der ingen Tvivl om, at den næſte Dres Nedſættelſe vil ramme, og ſaaledes vil Toldſatſens Afſtaffelse komme til at virke med det fulde Beløb. Derfor ere vi fuldt berettigede til at ſige, at hvis Nedſættelſe i Tolden med 1 Ore — den førſte Ore — rammer med 170,000 Kr., ſaa rammer — ſaaledes ſom det ærede Medlem fra Slagelſe (Røedt) ſagde — Afſtaffelse af den hele Told med rigelig 1 Mill. Kroner, naar vi regne de Færleſte Fabrikkerſ Produktion med. Det er, hvad vi betale her i Landet i ekſtra aarlig Afgift til Fabrifanterne for at have den Lyſſe og Vær, at vort Papir bliver fabrikeret her i Landet. Naar endelig det ærede Medlem paa mange Maader fremhæver, at vi ikke ſkulle rette os efter England, ſaa vil jeg dertil ſige, at vi, ſom gælde for at være Frihandelsmænd, men ſom i Virkeligheden blot kæmpe for en fornuftig Reduktion af vore nuværende overmaade taabelig høje Beſtyttelſeſatſer, kun ønske at opretholde det Toldſyſtem, ſom blev indført her i Landet i 1797. Vi ønske kun at reformere i den Aand, hvori der den Gang blev reformeret.